

Лота прави лом

Астрид Линдгрен

Астрид Линдгрен (1901-2002) је позната шведска књижевница. Она је писала романе за децу. Написала је много романа и прича од којих су најпознатији *Браћа Лавље Срце*, серија романа *Емил из Лонеберга*, серија романа *Карлсон с крова*, романи о детективу *Билл Бергсон*, серија романа *Пипи Дуга Чарапа* и још многе друге. Код нас су најпознатији романи о Пипи Дугој Чарапи. Овај роман је преведен на 92 језика! *Лота прави лом* је роман из серије *Деца на Странпутици*.

Лота је једна несташна девојчица која се у роману препире са мајком и понаша се тврдоглаво. Лота, њена мама и тата, брат Јона, сестра Мија-Марија живели су у жутој кући у Саламаџиској улици. Њена омиљена играчка је прасе које се зове Меда. То прасе јој је направила мама. Лота је много волела Меду, свуда га је носила са собом.

Лом који прави се догодио једног дана кад се пробудила врло љута, а била је љута јер је сањала да јој Јонас и Мија-Марија туку Меду. Она је иначе проводила дане лепо са мамом, али тог дана пошто је била врло љута није хтела маму ништа да послуша и све је некако супротно радила. Цело јутро није хтела да се обуче. Мама јој је рекла да се спреми за продавницу и да обуче бели џемпер, али она није хтела јер је тај џемпер њу гребао. Није могла дуго да се одљути, лоше се понашала и током доручка, па је бес искалила на џемперу. Прво је направила једну рупу па другу рупу, па је исекла један рукав, па други рукав и на крају, џемпер је био сав у комадима.

Силно се уплашила, јер је знала да је учинила лошу ствар а решење јој је било да побегне од куће. Што је било врло глупо. Отишла је код комшинице, тета Берге. Тета Берга јој је понудила собу на тавану у шупи. Хтела је ту да остане али сетила се своје породице и пожелела да буде са њима. Знала је да ће тата да пожели свима лаку ноћ само не њој. Тата је њу и „спасио“ то јест одвео кући. Он је те вечери дошао по њу и замолио је да се врати кући. На крају су сви били срећни.

Волим романе који имају срећан крај, као што је то овде случај. Мала Лота није смела да оде од куће, то деца не смеју да раде јер могу да им се десе неке много лоше ствари, а и њихови родитељи у тим ситуацијама много брину и пате. Када урадимо нешто погрешно, зато што смо љути, или из неког другог разлога, не треба то крити од родитеља и погошавати ситуацију. Родитељи знају да смо ми деца и да грешимо па нам опраштају и ту су да нас уче да се боље понашамо.